

№ 523.

Adulisty
Atrynb. 4. July 1820 r.

Jasnie Wielmożny Arcy-Pasterzu Paris

Najtaskawszy Dobrodzieju!

Stosownie do Rapportu mojego dnia 14. czerwca 1820 r.
Miesiąca wspomnianego, mam honor Waszemu Arcy-Paster-
skemu Mości Pana i Najtaskawszemu Dobrodziejowi uwia-
domić, że gdy Kapituła na dniu 20. czerwca 1820 r.
Miesiąca przez nowy układ interes swój z Jew. Wyżko-
wskim Dzierżawcą, Studeniziek ukończyła, według
Dziatu na innych fragmentach Kapitułnych wspomnianego,
wypada i na rzecz Refekcyj Waszemu Arcy-Pasterskiemu
Mości, iuzure Alotych Brzy tyżcie. Takowe pieniądze
do dyspozycji Waszemu Arcy-Pasterskiemu Mości są u
mnie gotowe.

Dowiedziawszy się, że W. X. Kłagiewicz delegowany do
rozbioru Dzieta, względem wspomnianego w roku przestępnym
na Konystora donosu postat swoidu Opinnu do Wa-
szemu Arcy-Pasterskiemu Mości, po szumasto mieżo-
nym ciągłym strapieniu, pierwszy raz powierzytem się
nie dzieta to, kiedyż tedyż przebudki pod Waszemu Arcy-
Pasterskiemu Mości zdanie, wyrodek naukau, Stugobednim
Poruadkeriem, i bez stronnau, sprawiedliwoscia, zarro-
wone. Przekonany zatem o niewinności mojej, ośmielam

Tomu Bpni. 6. Jul. 1820 r.

102

się turczy sobie, że nie znalazł się być winnym, tych waw-
nych Zarzutów, o które mnie oskarżono. Mądrość i głęboka
przezorność Waszej Arcy-Pasterskiej Mości łatwo dostrze-
że, że nie gorliwość o dobro skarbu i porządku, lecz inne
wcale wtajemniczone widoki, powodowały oskarżyciela, i jego spo-
sobników, a raczej instyktaryuszy, do zamiana na mnie
potwarzy. Nie byli to nieprzyjaciele moi, bo im dobrze,
a mi z tego nie zrobili; byli to raczej kłamliwi szepce-
mowi, z którego też mnie i próbawili. Niezrozumiały
zbieg okoliczności ^{tak} skądś, że lubo współ ze mną, cały
koncytorz obwiniono, ja jednak uden, niedoła, moją opła-
kiwać muszę. Oczerniony, i podany w podwyższenie przed
Waszą Arcy-Pasterską Mością; JOKIZIEM Ministrem, ma-
jąc sobie zagroźony wstęp do zastępowania na Jch względy,
na które zastępować, było zawsze najtrudniejszym moim
ustanowieniem; skrzywdzony na stawie w opinii publicznej,
na którą blisko trzydziestu letniemi zastugami pracowatem,
szumnały miściaż przepędzam w goryczy. Je to cierpienia
moje, ośmielaż mnie, iż miściaż iż u Nóg Waszej Arcy-
Pasterskiej Mości Pana i Najtarkawszego Dobrodzieja,
zebrzeż najprokorniej, ażeby, jeżeli mnie zdaniem swoim
za niewinnego uznasz, rasyt mnie uprzedliwić przed
JOKIZIEM Ministrem, i wysokim wtawieniem iż, swoim
koniec w tej sprawie przycięty. Szukając tylko wtasnej
obrony, daleki ustern, od instygowania, na moich oskarży-
cieli; wysokim zdaniem Waszej Arcy-Pasterskiej
Mości

Moim przyrzmano mnie niewinno, i wrócone mi naj-
 droższe względy Waszej Arcy-Pastorskiej Mości i
 Jegości Księżki, wszystkich cierpień moich najmil-
 szym dla mnie będą, wynagrodzeniem. Świat cały wielbi
 litowski serce Waszej Arcy-Pastorskiej Mości, nie sa-
 wnychai bezpi niezrozumiałemu słudze swojemu. Po me-
 snatomiejszym opłakiwaniu niedoli moiej, przypięm
 Dobroczynnie starcie też moich. o to iak najpokorniej
 żebym z najwyższym uszanowaniem

Waszej Arcy-Pastorskiej Mości
 Pana
 i Najtatarskiego Dobrodzieja

Najobojętniejszy i Najmilszy

Sługa
 Jan Gwinnicki
 Bratant Karol Miod

N° 108.
 Roku 1820.
 Junii 28.
 Wilno